

Bilag 3

Landsforeningen Forebyggende Børneværn.

Den 23. marts 1950.

Til det af *landstinget* nedsatte udvalg i anledning af forslag til lov om ændringer i forsorgsloven vedrørende forøget offentlig støtte til institutioner for børneforsorg.

Landsforeningen Forebyggende Børneværns forretningsudvalg har i et møde, hvortil også formændene for grupperne af fritidshjem, børnehaver og vuggestuer var indkaldt, anmodet undertegnede fg. landsformand, borgerrepræsentant Mathilde Nielsen og hovedbestyrelsens sekretær, pastor Harald Flensmark om at søge foretræde for det ærede udvalg.

Uanset at lovforslaget og den dertil knyttede betænkning indeholder endog meget betydningsfulde forbedringer for de forebyggende institutioner og de til disse knyttede medarbejdere, er forretningsudvalget af den opfattelse, at en ny *forlængelse af den midlertidige tilskudsordning*, som er tidsbegrænset til 31. marts 1950, er at ønske fremfor en forhastet vedtagelse af en lovgivning, som på flere måder griber dybt ind i private, for størstedelen selvejende, institutioners forhold.

Vide kredse vil give det ærede medlem af landstinget, fru Esther Malling Pedersen, ret i, at en af værdierne ved en kommissionsbetænkning netop er, at den kommer ud til befolkningen, og at man får lejlighed til at drøfte de principper og de synspunkter, den indeholder. Og det er der ikke levnet tid til.

En større gruppe indenfor landsforeningen *De samarbejdende Menighedsbørnehaver*, som med omkring 100 institutioner repræsenterer lidt over en femtedel af vort samlede medlemstal, har allerede i samarbejde med Kirkefondet og De samvirkende Menighedsplejer og i forståelse med landsforeningen for sit vedkommende haft foretræde for landstingsudvalget og fremført sine synspunkter, som ofte er kommet til udtryk på vore hovedbestyrelsesmøder og årsmøder og også deles af andre kredse indenfor landsforeningen.

Vi skal bestræbe os for at undgå gentagelse af, hvad der således allerede er fremført for det ærede udvalg, og indskrænke os til sagligt at redegøre for synsmåder, som er fremsat i anledning af et rundspørge til hovedbestyrelsens medlemmer, som har fået lovforslaget tilsendt, og iøvrigt under tidligere forhandlinger.

Såvel lovforslaget som betænkningen er stærkt *administrativt* præget og giver det forsorgsmæssige overvægt på bekostning af det egentlige: småbørnsopdragelsen, som er en bevægelse i vort folk, omfattende folkekirkelige kredse af alle retninger, endvidere katolikker, metodister, baptister og andre frikirkelige og også kredse af andet livssyn, men indenfor landsforeningen forenet i et hidtil gnidningsløst, sagligt samarbejde.

Selvom *børnesagen* af forståelige grunde igennem mange år (hvor stat og kommuner svigtede) har været og endnu til trods for den glædelige forståelse, som nu vises fra alle sider, må være stærkt *forsorgsbetonet*, har de kredse i vort folk, som har båret denne sag frem, aldrig tabt det mål af syne: at nå ud til hvert enkelt hjem og hvert eneste lille barn. Og man fæster sig derfor bl. a. ved den omstændighed, at lovforslaget synes at overse, at der dels er tale om *børn*,